

Jos en Janneke (huisartsen)

(medische) informatie en andere zaken ...

Op z'n paasbest..

Het is Pasen. Een hele vreemde Pasen. We zitten samen met de 2 kids aan een paasbrunch. Guus eet 5 verschillende boterhammen tegelijk. Er verdwijnt zienderogen een romp van een chocolade-haas in zijn guitige mondje. Onbezorgd en dolgelukkig zit hij te glunderen met zijn snoet vol pindakaas. "oren, ogen... puntje van je neus!!".

Thuis aan de keukentafel lijkt de corona-crisis gelukkig verder weg dan ooit. Afgelopen 4-5 weken bepaalt de onzekerheid over dit fenomeen onze dagelijkse gang van zaken. In de vorige column in de echo lijken we zo ontzettend onwetend met de kennis van nu. We leren elke dag en we merken dat ook crisistijd een bepaalde leefmodus krijgt. Er ontstaat een zekere rust. Desalniettemin zijn we afgelopen weken geleefd in deze problematiek. Het was corona vóór, corona na. Het ging "viraal" en mijn telefoon leek het informatieve middelpunt van deze kleinere wereld te worden. De dagelijkse barometer gaf het aantal IC-bedden, ziekenhuis opnames en Coronadoden weer. Door de beperkende maatregelen van het kabinet doen we het inmiddels goed op deze getallen.

De "intelligente" lockdown lijkt een goede strategie te zijn om dit allemaal ook vol te houden als zorgpersoneel. Ik wil vanuit deze positie toch benadrukken dat het leed niet alleen geleden wordt in de ziekenhuizen. De echte barometer meet namelijk andere getallen in de samenleving. We zien ontzettend veel overlijdens in instellingen als Jozefoord, waar het ontzettend moeilijk blijft om de bewoners te behoeden voor COVID19. Schrijnend om te zien dat de kwetsbaarste mensen zienderogen achteruit hollen en veelal het niet zullen redden. Niet te vroeg juichen is ons credo, we zijn er nog lang niet.

In Vinkel lijken we vooralsnog de echte dans te ontspringen. Dit zeggende, klopt ik mijn woorden direct af op de houten kinderstoel van Pip. Onszelf op het ergste voorbereid, lijken 3 corona sterfgevallen binnen onze praktijk "mee te vallen". Individueel bekeken betreft het altijd een dierbare. Een dierbare die zijn familie de laatste dagen voor het overlijden niet heeft mogen kussen of knuffelen. Veelal onherkenbaar door de maskers proberen de naasten hun liefde zo veel mogelijk over te brengen. Soms vanuit de voortuin omdat ze zich zelf te kwetsbaar voelen voor "direct contact" met hun stervende vader of moeder.

Mede hierom ontstond 4 weken geleden het initiatief "Maasdonk voor Maasdonk". Trots kan ik vertellen dat we één van de eerste waren binnen Brabant die een afdeling vanuit de "1e lijn" konden openen. Het is doel is om de corona-patiënten de best mogelijke zorg te bieden. Jozefoord stelde een mooie ruimte en personeel beschikbaar om deze mensen te gaan helpen. Waar we aanvankelijk dachten dat het veelal begeleiden richting het einde zou betekenen (palliatieve zorg), zien we gelukkig het gros opknappen van deze virusinfectie. Een natje, een droogje, een praatje en een beetje zuurstof zorgt dat er al ongeveer 10 mensen zijn "ontslagen" om thuis verder aan de sterken. Dit vervult mij met trots.

We zijn overspoeld door jullie helpende handjes en vooral ook door de giften. Trots om te zien hoe vrijwilligers zijn aangemeld via de facebookpagina van Maasdonk voor Maasdonk. Zij geven dag in dag uit vrije tijd op om hen die ziek zijn de zorg te geven die ze verdienen. Onherkenbaar gehuld in persoons beschermende kledij zorgen ze voor flink vertier in de huiskamer en ondersteunen zij de zorg aan het bed. "wat een fijn hotel is dit hé?", hoor ik een 92-jarige dame over

Echo 2020 - 04

de tafel roepen tijdens de groots opgezette Paasbrunch. Met hulp van allerlei (financiële) donaties is deze omgeving omgetoverd tot een aangenaam verblijf, waarbij ziek zijn en eenzaamheid een hele andere wending krijgt. Ik kan je zeggen dat er ontzettend veel gelachen wordt als lotgenoten onder elkaar. Ook aan deze keukentafel lijkt corona ver weg. De geschonken iPads zorgen daarnaast voor het noodzakelijk contact met de familie, een essentieel ingrediënt om te herstellen van een ernstige ziekte. Veel van jullie gedoneerde geld is achteraf gezien niet noodzakelijk om in te zetten op deze corona-afdeling. We beloven dit geld zorgvuldig te gaan besteden het komende jaar. We verwachten namelijk dat de gevolgen van dit ziektebeeld nog lang zichtbaar zullen zijn.

“Onze” afdeling op Jozefoord heeft inmiddels gevolg gekregen door diverse grotere projecten in de omgeving, veelal georganiseerd vanuit de overkoepelende instanties (o.a. ziekenhuizen). Er lijkt op dit moment voldoende beschikbaarheid te zijn voor corona-patiënten die op zoek zijn naar herstel. Ten tijde van dit schrijven ligt de afdeling nog goed “gevolgd”, de verwachting is dat de komende weken duidelijk wordt of we nog nodig zullen zijn. Het eventueel sluiten van de afdeling zorgt bij mij voor een dubbel gevoel. Enerzijds balen als je ziet hoeveel mensen we er mee helpen, anderzijds een blij gevoel omdat het zich bewezen heeft en het niet meer nodig is.

Aan onze keukentafel denk ik aan de keukentafel op Jozefoord. Dit hebben we als Maasdonk toch maar goed voor elkaar!! Bedankt iedereen voor de inzet!

Ik ga de snoet van Guus wassen....

*Groet,
Jos van der Sande*

Gezocht

Hometrainer

Wij zoeken per direct een simpele hometrainer die bij jullie thuis nu dienst doet als kapstok in de slaapkamer. Na afloop van het project mag hij natuurlijk terug naar de rechtmatige eigenaar.

Gezocht

Vrijwilligers

We zoeken nog een aantal vrijwilligers die 5-6 uurtjes per week beschikbaar zijn om mee te helpen op ons project. Meld je aan op:

maasdonkvoormaasonk@gmail.com

Mocht het uiteindelijk niet voor de afdeling noodzakelijk zijn, verwachten we nog een boel noodzakelijke nazorg de komende maanden.

Aangeboden

Mantelzorgpakjes

Wij hebben als Maasdonk voor Maasdonk een aantal setjes beschermende kleding voor mantelzorgers. Ideaal voor kinderen die nu hun kwetsbare ouders mijden, waar wellicht toch even naar binnen willen. Meld u nu aan op

maasdonkvoormaasdonk@gmail.com.